

पञ्चमी

एष्टकास्तुला भृष्टा गोधूमचणकादयः ।
तस्य नाम भवेदेवि । सुद्रा सृष्टिप्रदायिनी ॥
भगलिङ्गस्य योगेन मैथुनं यद्भवेत् प्रिये ! ।
तस्य नाम भवेदेवि । पञ्चमं परिकीर्तितम् ॥
प्रथमं भवेन्मदं मांसचैव द्वितीयकम् ।
मत्स्यश्चैव तृतीयं स्यान्मुद्रा चैव चतुर्थिका ॥
पञ्चमं पञ्चमं विद्यात् पञ्च ते नामतः स्मृताः ॥”

इति समयाचारतन्त्रे २ पटलः ॥ * ॥

अथ मत्स्यादिबुधपत्तिः ।

“मायामलादिशमनाम्नाश्च मार्गानिरूपणात् ।
अष्टद्विःखादिविरहान्मत्येति परिकीर्तितः ॥
माङ्गल्यजननादेवि । सविदानन्ददानतः ।
सर्वदेवप्रियत्वाच्च मांस इत्यभिधीयते ॥
पञ्चमं देवि ! सर्वेषु मम प्राणप्रियं भवेत् ।
पञ्चमेन विना देवि ! चण्डीमन्त्रं कथं जपेत् ॥
यदि पञ्चमकारेषु भ्रान्तिश्चेत् कुर्वते प्रिये ! ।
तस्य सिद्धिः कथं देवि ! चण्डीमन्त्रं कथं जपेत् ॥
आनन्दं परमं ब्रह्म मकारास्तस्य सूचकाः ॥”
इति कुलार्णवतन्त्रे पञ्चमखण्डे १७ उक्ताः ॥ * ॥
तेषां शोधनादिकं बाहुल्यमिमां लोकमोह-
भयाच्च नैतन्म ॥

पञ्चमहायज्ञाः, पुं, (पञ्चविधा महायज्ञाः ।)
गृहस्थकर्तव्यपञ्चप्रकारनित्यकर्मणि । यथा,—
“पाठा होमस्तुतिथीनां सपथा तर्पणं वलिः ।
एतैः पञ्च महायज्ञा ब्रह्मयज्ञादिनामकैः ॥”
इत्यमरः । २ । ७ । १४ ॥
(तथा च मनुः । ३ । ६८-७० ।

“पञ्चसु गृहस्थस्य चूलीपेषणपक्करः ।
कण्ठनी चोदकुम्भश्च बध्यते यास्तु वाहयन् ॥
तासां क्रमेण सर्वासां निष्कृत्य महात्मभिः ।
पञ्चकल्पा महायज्ञाः प्रत्यहं गृहमेधिनाम् ॥
अध्यापनं ब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञस्तु तर्पणम् ।
होमा देवो वलिर्भौता ग्रयज्ञोऽतिथिपूजनम् ॥”

पञ्चमारः, पुं, (पञ्चसु इन्द्रियेषु म्रियते आसक्तो
भवतीति । पञ्च + म् + कर्त्तरि चण् ।) बल-
देवपुत्रः । इति शब्दमाला ॥

पञ्चमास्यः, पुं, (पञ्चमो रागः खरो वा आस्ये
यस्य । “कोकिलो पञ्चमं वदेत् ।” इत्युक्तेरस्य
तथात्वम् ।) कोकिलः । इति शब्दरत्नावली ॥

पञ्चमी, स्त्री, (पञ्चानां पाकवानां इयम् । अथवा
पञ्च पतीन् भिनोति सेवान्नेहादिभिर्बभ्राति या ।
पञ्च + मी + क्तिप् । मीधातुरच् बन्धार्थः ।)
पाकवपत्नी । द्रौपदी । इति मेदिनी । (पञ्चानां
पूरणी षट् ततो मट् स्त्रियां ङीप् ।) शारि-
श्रङ्गला । पाशार क्कु इति भाषा । इति भूरि-
प्रयोगः ॥ * ॥ तिथिविशेषः । सा च चन्द्रस्य
पञ्चमकलाक्रियारूपा तदुपलक्षितकालश्च ।
पञ्चिकाकारसङ्केतेन शुक्लपक्षे ५ कृष्णपक्षे २०
एतदङ्कनोदिता ॥ * ॥ अथ पञ्चमीयवस्था ।
सा च चतुर्थीयुता ग्राह्या युग्मात् ।

“पञ्चमी च प्रकर्त्तया चतुर्थीसंहिता विभो !”

इति स्कन्दपुराणाच्च ॥ * ॥

पञ्चमी

अथ नागपञ्चमी । यथा,—देवीपुराणे ।
“सुप्ते जनाहने कृष्णे पञ्चम्यां भवनाङ्गने ।
पूजयेन्मनसा देवीं स्नुहीविटपसंस्थिताम् ॥
पञ्चनाभे गते शय्यां देवैः सर्वैरनन्तरम् ।
पञ्चम्यामसिते पक्षे समुत्तिष्ठति पद्मगौ ॥”
देवैरिति सहार्थं तृतीया । तथा,—
“देवीं संपूज्य नत्वा च न सर्पभयमाप्नुयात् ।
पञ्चम्यामपूजयेन्नागाननन्ताद्यान्महारागान् ।
चीरं सर्पस्तु नैवेद्यं देयं सर्वविघ्नापहम् ॥”
एवं गारुडे तथैव नागानाह ।
“अनन्तं वासुकिं पद्मं शङ्खं कमलमेव च ।
तथा कर्कोटकं नागं धृतराष्ट्रं शङ्खकम् ॥
कालीयं तत्तकश्चैव पिङ्गलं मासि मासि च ।
यजेत्तानसिते नागान् दृष्टुक्तो दिवं व्रजेत् ॥”
पुराणान्तरेऽपि ।

“अनन्तो वासुकिः पद्मो महापद्मोऽथ तत्तकः ।
कुलिकः कर्कोटः शङ्खो ह्यष्टौ नागाः प्रकीर्त्तिताः ॥”

पुराणान्तरेऽपि ।

“शेषः पद्मो महापद्मः कुलीरः शङ्खपालकः ।
वासुकिस्तत्तकश्चैव कालीयो मणिभद्रकः ।
ऐरावतो धृतराष्ट्रः कर्कोटकधनञ्जयौ ॥”
अत्र च ।

“शेषो चानन्तरूपेण ब्रह्माखं सचराचरम् ।
पुण्यवङ्कारयेन्मूर्द्ध्नि तस्मै नित्यं नमो नमः ॥”
इत्यनेन आकारपूर्वेण मत्स्यपुराणोक्तोनागन्तं
पूजयेत् । रत्नाकरे ।

“पिचुमर्हस्य पत्राणि स्थापयेद्भवनेदरे ।
स्वयश्चापि तदश्रीयाद्ब्राह्मण्यश्चैव भोजयेत् ॥” * ॥
अथ श्रीपञ्चमी । भविष्योत्तरे । माघशुक्लपञ्च-
मधिकृत्य,—

“चतुर्थीं वरदा नाम तस्यां गौरीं प्रपूजिता ।
सौभाग्यमनुलं कुर्यात् पञ्चम्यां श्रीरपि श्रियम् ॥”
सम्बत्तरप्रदीपे ।

“पञ्चम्यां पूजयेत्क्ष्मीं पुण्यधूपाद्गवारिभिः ।
मस्याधारं लेखनीं च पूजयेन्न लिखिततः ॥
माघे मासि सिते पक्षे पञ्चमी या श्रियः प्रिया ।
तस्याः पूर्वाह्ण एवेह कार्यः सरस्वतीत्यवः ॥”
इत्युपादानात् श्रियः खरसत्वाः । तथा च आङ्गिः ।
“लक्ष्मीसरस्वतीधीनिवर्गसम्यद्विभूतिशोभासु ।
उपकरणवैभूतयश्च विधासु च श्रीरिति प्रथिता ॥”
ध्यानं यथा,—

“तरुणशकलमन्दोर्ब्रिभती शुभ्रकान्तिः
कुचभरनमिताङ्गी सन्निवशा सिताङ्गी ।
निजकरकमलोदल्लेखनीपुस्तकक्रीः
सकलविभवसिद्धौ पातु वाग्देवता नः ॥”
इति शारदीयं ध्यायेत् । पादादिभिः पूजयित्वा ।
“भद्रकाले नमो नित्यं सरस्वत्यै नमो नमः ।
वेदवेदान्तवेदाङ्गविद्यास्थानेभ्य एव च ॥”
स्नाहति ब्रह्मपुराणीयेन त्रिः पूजयेत् । मत्स्य-
सूक्ते । बन्धुजीवश्च द्रोणश्च सरस्वत्यै न दापयेत् ।
सरस्वतीं संपूज्य,—

पञ्चमी

“यथा न देवो भगवान् ब्रह्मा लोकपितामहः ।
त्वं परित्यज्य सन्निष्ठेत्तथा भव वरप्रदा ॥
वेदाः शास्त्राणि सर्वाणि ब्रह्मगीतादिकश्च यत् ।
न विहीनं त्वया देवि ! तथा मे सन्तु सिद्धयः ॥
लक्ष्मीर्मैधा धरा पुष्टिर्गौरी तुष्टिः प्रभा धृतिः ।
एताभिः पाहि तनुभिरष्टाभिर्मां सरस्वति ! ॥”
इति मत्स्यपुराणीयैः प्रार्थयेत् ॥ * ॥

अथ पञ्चमीव्रतम् ।

तच्च शुद्धकाले माघशुक्लपञ्चम्यामारभ्य षड्विंश-
पर्यन्तं प्रतिमासीयशुक्लपञ्चम्यां कार्यम् । यथा,—
“क्षीरीदे च पुरा सुप्तं लक्ष्मीसमन्वितं हरिन् ।
प्रणम्य परिप्रच्छ नारदो मुनिसत्तमः ॥

नारद उवाच ।

केनोपायेन देवेश ! नारीणाञ्च सुखं भवेत् ।
सौभाग्यमनुलं याति तस्मै त्वं वक्तुमर्हसि ॥
श्रुत्वा तद्वचनं देवो नारदस्य महात्मनः ।
संप्रेक्ष्य कमलां सद्ये ब्रूहि देवि शुभानने ! ॥
इद्व्रितं पटुरालोक्य पद्मपत्राचवहभा ।
वह्नभं तं पुरस्कृत्य प्रीत्या व्रतसुवाच ह ॥
देयुवाच ।

अस्ति श्रीपञ्चमीनाम व्रतं परमदुर्लभम् ।
यत् कृत्वा प्राप्यते लोकैः सुखं सौभाग्यसुत्तमम् ॥
तत्र मां पूजयेद्भक्त्या माघवक्ष्ये प्रयत्नतः ।
गन्धैः पुष्पैश्च वस्त्रैश्च धूपैर्नानाविधैः फलैः ॥
अह्वया पूजयेद्भक्त्या माघादौ पञ्चमीदिने ।
इमां ब्रह्मपुराणोक्तां या करोति च पञ्चमीम् ॥
लक्ष्मीसमा भवेन्नारी इह लोकै परच च ।
विधानं शृणु धर्म्मज्ञ ! यादृशी पञ्चमी मम ॥
वर्षाणि षट् प्रकर्त्तया परमप्रीतिमानसा ।
शुद्धकाले तु संप्राप्ते पञ्चमी या शुभा भवेत् ॥
तस्यामारभ्य कर्त्तव्यं व्रतं पापप्रणाशनम् ।
स्वयं यतात्मा भूत्वा च आरभेद्व्रतसुत्तमम् ॥
आद्यद्वयमलवणेन हविष्येण ह्यं तथा ।
फलनेकान्तु कर्त्तव्यमुपवासैः प्रतिष्ठयेत् ॥
प्रतिष्ठाया विधिरयं काञ्चनस्य श्रियं हरिम् ।
ब्राह्मणश्च सपत्नीकं पूर्वैर्द्वारधवासेयत् ॥
पञ्चम्याद्विजं विप्रमाचार्यश्च द्विजोत्तमम् ।
पूजा च विविधा कार्या मूलमन्त्रेण भक्तितः ॥
होमश्च तिललाजानां शतं कुर्यात् एष्टक् एष्टक् ।
नैवेद्यं विविधं कुर्यात् लङ्कुं पूपसुत्तमम् ॥
आसनं पादमर्ध्यश्च तथाप्याचमनीयकम् ।
वासौ यज्ञोपवीतश्च गन्धपुष्पफलं तथा ॥
हृत्त्रं धूपः प्रदीपश्च ताम्बूलं फलमेव च ।
गौः शय्या कमलश्चैव हिरण्यं रजतं तथा ॥
ब्राह्मणेभ्यः प्रदेयानि दक्षिणासंयुतानि च ।
यद्योक्तेन विधानेन या कुर्यात् पञ्चमीव्रतम् ॥
आसप्तकुलसुहृद्व्य विष्णुलोकमवाप्नुयात् ।
शुचीव पुण्ड्रतस्य रतीव मदनस्य च ॥
शङ्करस्य यथा गौरी तथा भवति सा शुभा ।
मासि मासि सिते पक्षे पञ्चमी या प्रकीर्त्तिता ।
तस्यां पूज्या सदा देवी भक्तितः कमलोद्भवा ।
लक्ष्मीसमा भवेन्नारी षट्पञ्चमीव्रतेन वै ॥